

Лътъ, дохожда тъй близо камъ луннотъ, чото може да я закръе съ сънкътъ си. (И. IV).

Слънчово и луно затмение можеше да става при съкое соединение и срещъ положение; ако лунната орбита не беше полегата камъ еклиптически; отъ това налождение става, че луната во времето на сизигията не быва право ни срещъ землятъ, за да се закръе съ сънкътъ и; тя се памира ту по високо, ту по низко отъ линиятъ, която соединява землятъ съ слънцето; но затмения биватъ и могатъ да бѫдатъ тогава, когато луната се нахожда во възелъти или яко близо на единиятъ — отъ насъ.

Пълни затмения, биватъ тогава, кога закритото тъло совсъмъ се загубва; *непълни*, кога само една частъ неговата скрива; и *колелати*, кога изведнашъ па закритото тъло се види единъ кръгъ или едно свътло колело. *

* Лунното затмение, во времето на което се вижда па лунната кригла сънка на землята, може да биде доказателство, че землята е валческа: зачпо шокмо валческо тѣло може да прави съкога колелашъ сънкъ.